

RECURS AL TRIBUNAL ECONOMICO-ADMINISTRATIU

NIF:

Concepte: RENDA DE LES PERSONES FÍSiques

Referència:2012084038042G

Liquidació: A0818612546481744

A L'ADMINISTRACIÓ D'HISENDA DE CIUTAT.

En amb DNI , les dades del qual consten en l'Expedient de reclamació referenciat davant aquest Tribunal compareix i

EXPOSA:

Que en data 5 de juny de 2012 ha rebut notificació de l'acord d'imposició de sanció per infracció tributaria de data 21 de maig de 2012, referència 2014080438072G i no estant d'acord amb el mateix mitjançant el present interposa **RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU.**

Que fa constar que el passat 29 de maig ja va presentar un recurs davant del Tribunal Economic-Administratiu Regional de Catalunya contra la liquidació provisional de la declaració de renda de l'exercici 2008, liquidació que és el punt de partida del present procediment sancionador. Per tant a efectes d'economia processal mitjançant el present sol·licita l'acumulació dels dos processos en un de sol.

Que el present recurs es basa en les següents

AL·LEGACIONS:

PRIMERA.- El motiu en base al qual s'efectua el present expedient sancionador és, segons hisenda, la declaració de pagaments fraccionats per import de 1.000 que no van ser ingressats, però realment el que va succeir és que s'havia demanat explicacions al govern de l'Estat respecte el rescat del sistema bancari espanyol i davant del seu silenci es va optar per fer una penyora fiscal, es a dir retenir 1.000 euros de la quantia que calia pagar en concepte de IRPF, dipositar-la a una entitat de banca ètica (com ja es va acreditar al seu moment) i exigir aquestes explicacions.

Que per tant la meua intenció en cap moment va ser declarar uns pagaments fraccionats no ingressats si no fer pressió i exigir, com tot ciutadà té dret a fer, que se m'informi de manera transparent i clara si part dels meus impostos es destinen a rescatar entitats bancaries doncs no entenc com els bancs privats quan tenen beneficis els reparteixen només entre els seus accionistes i quan tenen pèrdues s'han de rescatar amb diners públics.

I aquesta intenció va quedar clarament demostrada des de bon inici doncs vaig adjuntar amb la declaració un escrit on ho posava de manifest i així s'ha reflexat també a l'hora de fer les al·legacions a l'expedient sancionador.

El problema és que al no existir cap casella on declarar la penyora fiscal ni cap possibilitat d'alterar el model oficial de declaració proporcionat vaig haver d'utilitzar una de les caselles existents (la de pagaments fraccionats) però ja vaig manifestar degudament al seu moment que els 1000 estaven ingressats (tot i que no a Hisenda, si no a una entitat de banca ètica) i que no eren un pagament fraccionat si no una penyora feta a l'espera de rebre la informació sol·licitada.

Entenem doncs que la resolució impugnada no és correcte ja que m'imputa una infracció que no he comès (no he declarat cap pagament fraccionat, he exercit el dret a fer una penyora fiscal) i per tant incompleix el requisit de tipicitat i de fonamentació deguda de les resolucions administratives.

SEGONA.- Que a més en el meu actuar en cap moment hi ha un ànim defraudatori ni voluntat de no tributar, jo no dispo de 1.000, han estat retinguts a una entitat de banca ètica primer i consignats a l'Agència Tributària Catalana posteriorment, per tant no existeix cap ànim d'enriquiment injust per part meua ni de ganes d'esquivar la tributació que em correspon o d'ocultar informació, si no a la inversa, una petició de transparència i informació cap a un govern que s'autoanomena democràtic. Petició que s'ha fet pública i que s'ha comunicat a aquesta Administració.

Estic doncs exercint una opció amparada per la constitució en el seu article 16 (llibertat ideològica) i art.30 (Objecció de consciència) i no cal oblidar la vinculació que tenen els poders públics respecte els drets i llibertats reconeguts constitucionalment (art.53 CE). Malauradament no hi ha una regulació més concreta i específica de la forma d'exercir aquests drets constitucionals a la qual pugem acudir per realitzar-los motiu pel qual hem de crear i trobar alternatives per fer-los possible, com pot ser el mecanisme de la penyora fiscal que he exercit en aquest cas.

La normativa fiscal i tributaria i també nombrosa jurisprudència al respecte exigeixen que per que ens trobem davant d'una infracció és necessari l'existència d'un element subjectiu de caràcter dolós o culpós (ni que sigui per imprudència o negligència) , element que no s'ha donat en aquest cas doncs no ha existit com hem dit cap ànim de defraudar, ni de ocultar la opció exercida, si no que des del primer dia s'ha manifestat la voluntat d'exercir la penyora fiscal de forma reivindicativa.

Per tant al no existir aquesta culpabilitat i al ser aquest un element imprescindible per que es pugui apreciar la existència d'una infracció sancionable administrativament entenem que cal deixar sense efecte l'acte impugnat.

S'adjunta com a **doc.1** còpia de l'acord d'imposició de sanció.

I en virtut de tot l'exposat,

SOL·LICITA:

Que tenint per presentat aquest escrit sigui admès i es tingui per interposat **RECURS CONTENCIOS ADMINISTRATIU** contra l'acord d'imposició de sanció per infracció tributària notificada i que s'adjunta, i previs els tràmits legals oportuns, entre els quals l'acumulació sol·licitada, es dicti resolució en la que s'acordi anul·lar el procés sancionador impugnat per no existir l'element de culpabilitat ni el de tipicitat requerit per la normativa tributaria.

CIUTAT a